

"MAI ENRERA"

Publicació degana de la premsa de Gràcia

Creu de Sant Jordi 1992 - Medalla d'Honor de Barcelona 2004

Butlletí social

XXV Any - 2a. Època, núm. 96

Fundat l'any 1922

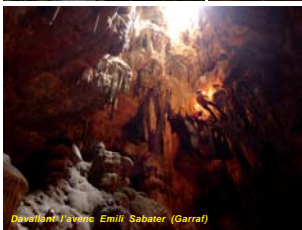
Pràctiques exteriors a les parets de Can Roca - Castelldefels

Practicant la tècnica d'ascens per a cordes

Grallera del Boixaguer: Final del gran rapel de 60 metres a la sala més gran de Catalunya (Montsec)

Davidant l'aveut Emili Sabater (Garraf)

El grup al completar la travessa de la Cova del Molino de Aso (Astúria)

8è CURS D'INICIACIÓ A L'ESPELEOLOGIA DEL GIE

PRIMER ACTE 85è ANIVERSARI

XXXIX CONCERT DE NADAL

Expedició catalanoargentina al Dhaulagiri

Travessa del Baltoro sota els vuitmils del Karakorum

EDITORIAL

PRIMER ACTE 85è ANIVERSARI

El passat 12 de gener es va celebrar el ja tradicional sopar d' aniversari del Club. En aquesta ocasió amb el motiu especial de ser el primer dels actes previstos en commemoració dels vuitanta-cinc anys de la nostra fundació.

L'acte va tenir lloc en un conegut restaurant d' Esgluges de Llobregat amb l'assistència d' un bon nombre de socis i sòcies i representants de totes les seccions. També van voler assistir i donar suport a la nostra festa els màxims representants del nostre esport com el president de la FEEC, Joan Anton Fondveilla, el president de la FEDME, Joan Garrigós, el president de la FC d' Espeleologia, Hilari Moreno, el regidor d' Esports de l' Ajuntament de Gràcia, Joan Virinyals, i també dos exsecretaris generals de l' Esport, Josep Maldonado, i Pere Sust, els quals van compartir la taula amb el nostre president Francesc Sanahuja.

A les postres del sopar es van lliurar les ensenyes d' or i argent als socis i sòcies que han fet cinquanta i vint-i-cinc anys d' antiguitat; les d' or, van correspondre a Conxita Pérez Demunt i a Guillem Martín Brasó, i les d' argent, a Ramon Oller Pons, Albert Oller Bassas, David Oller Bassas i Oriol Vilardell Granollers. A continuació, es van fer entrega de sengles plaques d' honor a les consòcies Aurora Vila i Pilar López, dues persones que enguany el consell directiu considera que se n' han fet mereixedores pel seu afany de treball i servei. Per concretar breument les seves qualitats i mèrits envers l' Emtit, cal destacar Aurora Vila, amb la seva constància i excel·lència en diferents activitats del Club, i especialment, en potenciar la nostra revista Mai Enrrera i el Butlletí; i Pilar López, com a brillant gestora i coordinadora de la Travessa Matagalls-Montserrat per tal d' adaptar-la als reptes actuals.

A continuació, Francesc Sanahuja, dirigí unes paraules a les persones assistents fent referència a la nostra intensa vida associativa, els actes i projectes més destacats i, en especial, els de l' actual any d' aniversari, a més de la felicitació i encoratjament a tots els socis i sòcies perquè continuïn treballant com ho han fet fins ara. Per tal de no allargar l' acte i en nom de les autoritats que ens van acompanyar, Virinyals va intervenir per felicitar el Club pel seu dinamisme, la seva història i la voluntat d' integració a Gràcia, la ciutat i el país.

Ja en acabar l' acte, el president de la Federació Catalana d' Espeleologia va voler fer entrega al Club d' una plaça de felicitació pel 85è aniversari i per la bona tasca i implicació de la nostra secció d' espeleologia, que en Francesc Sanahuja va voler que recollís Xavier Paris com a president del GIE, qui va dir unes paraules d' agrament.

I així vam quedar emplaçats, fins a la següent activitat institucional: l' assemblea general de socis i sòcies.

Roger Llores Huguet
(Fotografies a les contraportades)

març-abril 2007

AGENDA

MARÇ

3 i 4, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Esqui De Muntanya
Travessa Nuria - Pic de Torneutes - Refugi Coma de Vaca - Pic de la Fossa del Gegant i Pic de Noucreus
Coordinació: Toni Robert

4, diumenge
Secció de Muntanya. Cicle PR-C 19
Monestí de Montserrat - Monistrol
3:00 h 14 km +345, -620
Coordinació: Roger Llores

10 i 11, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Alta muntanya
Pic de Montcalm, 3077 m (Ariège, França)
Coordinació: Xavi Mestres

14, dimecres a les 11:00 c/València, 284
Secció Cultural
MOSAICS DE SÍRIA ART EN PEDRA
Visita guiada al Museu Egipci.
Coordinació: Maria-Dolors Làzaro

15, dijous, 21.30 h
Secció de Muntanya. Cicle d'Audiovisuals Buch i Parera
A L'OMBRA D'EN SERRALLONGA
A càrrec d' Isidre Bonilla i Francesc Gutiérrez

17, dissabte
Secció de Muntanya. Sortida BTT
Montnegre - Corredor (Sant Celoni - Calella), 44 km.
Coordinador: Xavi Zarzoso

18, diumenge
Secció de Muntanya. Cicle GR's. GR-92
L'Escaia-Torroella de Montgrí.
5:20 h 19,523 km +420, -400
Coordinació: Roger Llores

24 i 25 dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Mitja muntanya
Serra de l'Albera (Alt Empordà)
Coordinació: Àlex Duran

25, diumenge
Secció Cultural
IV DIADA DE VERDAGUER EXCURSIONISTA
MATI: RECORREGUT PER COLLSEROLA
FINS A VIL-LA JOANA
MIGDIA: ACTES A VIL-LA JOANA
Coordinació: Maria-Dolors Làzaro

27, dimarts a les 21:00 hores
GEDE. Cicle de Pel·lícules d'Escalada Josep-Maria Rodés
Tocando el Vacío (Siula Grande) 2003
A la Sala d'Actes del Club

ABRIL

14 i 15, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Escut De Muntanya
Pedró dels Quatre Batlles
Coordinació: Roger Llores

19, dijous, 21.30 h
Secció de Muntanya. Cicle d'Audiovisuals Buch i Parera
1ª Ascensió de la via Angunies
A càrrec de Koki Gassiot

21 i 22, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Alta muntanya
La Forcanada, 2881 m (Val d'Aran)
Coordinació: Albert Alcántara

22, diumenge
Secció de Muntanya. Cicle GR's. GR-92
Torroella de Montgri - Begur
4:40 h 21,9 km +266, -65
Coordinació: Roger Llores

24, dimarts a les 21:00 hores
GEDE. Cicle de Pel·lícules d'Escalada Josep-Maria Rodés
Das blaue Licht (La llum blava) – 1932
A la Sala d'Actes del Club

28 i 29, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Mitja muntanya
Puigacalm
Coordinació: Jordi Roma

MAIG

5 i 6, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Escut De Muntanya
Pic de Xemenies i Montsaliente
Coordinació: Berta Alguero

6, diumenge
Secció de Muntanya. Cicle PR-C 44
Prats de Lluçanès
4:15 h 18,5 km +220, -250
Coordinació: Roger Llores

12 i 13, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Alta muntanya
Pic de Certascan, 2853 (Pallars Sobirà)
Coordinació: Andrés Chinchilla

13, diumenge, a Llívia
Cantaires Muntanyencs
FESTA DE LA CANÇÓ DE MUNTANYA

17, dijous, 21.30 h
Secció de Muntanya. Cicle d'Audiovisuals Buch i Parera
En Caiaç pel Mediterrani
A càrrec de Maribel Quinto

20, diumenge
Secció de Muntanya. Cicle GR's. GR-92
Begur - Cala la Fosca
4,28 h 19,7 km +320, -540
Coordinació: Roger Llores

27 i 28, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Mitja muntanya
La Vall de Lord (Solsones)
Coordinació: Eli Perales

29, dimarts a les 21:00 hores
GEDE. Cicle de Pel·lícules d'Escalada Josep-Maria Rodés
Primera de l'Eiger Norwand - 2002
A la Sala d'Actes del Club

ALTES DE SOCIS

8064 XAVIER GARCIA SEBASTIÀ
8065 JUAN CARLOS BAGAN CATALÁN
8066 GERTRUD KOSSLER WOJTKA
8067 CRISTINA SALVATIERRA I MALLARACH
8068 JORDI CORTÉS I LOPERA
8069 MIREIA CORTÉS I SALVATIERRA
8070 POL CORTÉS I SALVATIERRA
8071 VICTOR SALVANS MONTESÓ
8072 ALEIX BADIA I BOSCH
8073 ZAIRA BORDOY HOMAR
8074 HARRY LARKINS
8075 BERNAT VAN DROOGE-VIVES
8076 FERRAN BOFILL BARGUNO
8077 MARIOMA BUSQUETS VALLS
8078 JOAN RODRIGUEZ GUERRERO
8079 GUILLEM PIZARRO HERNÁNDEZ
8080 MIQUEL GONZALEZ CABRÉ
8081 JÚLIA LAPARRA MORLÀ
8082 JORDI LAPARRA NUEZ
8083 JOSEFINA NOTÍVOLI LLOVERAS
8084 ANTONIO GÓMEZ GÓMEZ
8085 MARTA CARDONA CAPDEVILA
8086 MARIA ENSEÑAT COLOM
8087 COSMINA-DANA NEAGU
8088 JORDI LÓPEZ CUNILLERA
8089 NOEMI MUÑOZ GONZÁLEZ
8090 XAVIER FÀBREGAS PERIES
8091 CARMÉ BASTERO NAVARRO
8092 ROGER TRAVESET CIVIT
8093 LAIA COLOMER I SOLSONA
8094 BERTA ANGLADA ORIOL
8095 Mª TERESA MARTINEZ BENAVIDES
8096 IRENE ROMEU PENA
8097 PAU TETUÀ MARTIN
8098 MARCO ANTONIO VEGA GALINDO
8099 ERNESTO QUINTO BILBAO
8100 MANEL JUAN ESCRIBA

**INFORMACIÓ ACTUALITZADA SOBRE
BRE ACTIVITATS DEL CLUB,
LES PODEU TROBAR AL
CALENDARI DE LA WEB DEL CLUB**
www.cegracia.cat

CULTURAL

XXXVIII RENOVACIÓ DE KA FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA A MONTSERRAT, diumenge 18 de febrer.

Felicitem el Club Excursionista Pirenaic que ha estat a càrrec enguany, de l'organització d'aquesta trobada

excursionista a Montserrat. El felicitem per doble motiu ja que coincideix també amb el seu 75è aniversari. Els excursionistes ens hem trobat a Montserrat una vegada més, amb el convenciment, com sempre, que el millor servei que com a catalans podem fer a la nostra Pàtria és lluitar per reforçar l'arrelament de la Llengua. Des de fa XXXVIII anys es manté aquest compromís moral establert amb Pompeu Fabra.

VISITES

MOAICS DE SÍRIA ART EN PEDRA

Visita guiada al Museu Egipci.
Dia: 14 de març a les 11 hores del matí.
Lloc: C/ València, 284.

IV DIADA DE VERDAGUER EXCURSIONISTA

DIUMENGE, 25 DE MARÇ DEL 2007

MATÍ: RECORREGUT PER COLLSEROLA FINS A VIL-LA JOANA

Itinerari -1 (3,00 h) -Sortida 8:20, Estació de la Floresta dels FFCC de la Generalitat.
Itinerari -2 (2,30 h) -Sortida de l'estació superior Funicular de Vallvidrera a les 9:00 h.
Itinerari -3 (1,00 h) -Sortida de l'estació superior Funicular de Vallvidrera a les 10:30 h.

MIGDIA: ACTES A VIL-LA JOANA

A les 12,00 h : Sessió Verdaguèria, amb l'actuació d'Anna Maluquer, recitadora i Ramon Vitar, clarinetista.
A la 1:00: Ofrena d'un ram de florer a la placa commemorativa. Lliurament del llibre de la "IV Deda".

Patrocina Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya.

Agraïem la vostra participació a aquests actes.

RADIO GRÀCIA

Tenim un espai setmanal d'un quart d'hora ofert per Ràdio Gràcia. És una excel·lent oportunitat que ens permet explicar les nostres activitats dins el si de l'entitat. A la vegada fem possible que les persones oïents es puguin interessar per qualsevol de les Seccions del Club.

Demanem la vostra participació per aquestes xerrades setmanals. Hi podreu explicar les vostres experiències, excursions, etc.

Poseu-vos en contacte amb la Secció Cultural.

Maria-Dolors Lázaro

WINTER SPORT

BALMAT

CANTAIRES MUNTANYENCS

XXXIX CONCERT DE NADAL

Una vegada més, la Coral del Club Excursionista de Gràcia, Cantaires Muntanyencs, va voler celebrar, amb els socis i amics de l'Entitat, les festes nadalenques del 2006 oferint-los el seu 39 Concert de Nadal, el 16 de desembre darrer.

En féu la presentació, en el marc de la Parròquia de Corpus Christi, el president de la Coral, Miquel Fernández, tot donant la benvinguda als assistents i agraint a aquesta església el seu aixopluc a l'acte.

Es va començar amb un programa de nades, la primera de les quals fou dirigida, com d'habitud, pel mestre fundador Josep Vila:

La pastora Caterina (tradicional catalana)

Harm. A. Pérez Moya,

Gronxa'm estel daurat (espiritual negre)

Harm. Josly,

Bella companyia (tradicional catalana)

Harm. E. Cervera,

Fum, Fum, Fum (tradicional catalana)

Harm. F. Vila.

El cant del ocells (tradicional catalana)

Harm. F. Vila.

Joia en el món (nadalà clàssica)

G.H. Haendel.

I la segona part estigué integrada majorment per havanerets, amb l'acompanyament d'Ingrid Tarruellà a l'acordió. En aquest cas, la inicial es cantà conjuntament amb els excantaires, fet que, sortosament, ha pres ja carta de naturalesa:

La reina del placer (havanera)

Recollida per Xavier Montsalvatge.

Jo estimo la mar (havanera)

J. Peralba.

Ciutat de Parella (cançó menorquina)

D. Mercadal.

El capità (havanera)

V. Barbé.

La bandera del Masnou (vals mariner)

V. Barbé.

Kalinka (cançó popular russa)

Andrónina.

Director: Victor Barbé.

Acabat el concert, el president del Club, Francesc Sanahuja, fa pales els aniversaris que de la vida de l'Entitat s'escauran l'any 2007, com ara el 85è de la seva fundació, i que, per tal de celebrar-ho, s'ha projectat un sopar commemoratiu,

al qual invita a tots els presents. Fa esment, també, del 55è aniversari de la fundació dels Cantaires Muntanyencs, que es vol celebrar amb l'organització a Llívia, en el mes de maig, de la Festa de la Cançó de Muntanya que ens ha estat confiada per la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya. A més, si els recursos ho permeten, s'ha previst una expedició a l'Everest, sense la utilització de bombones d'oxigen.

També es compta poder fer una exposició monogràfica d'aquests 85 anys d'existència del Club Excursionista de Gràcia, i una sèrie d'activitats especials per part de l'Agrupament Escolta Pere Rosselló. Això sense deixar de banda el cicle de pel·lícules de muntanya amb què es commemoren els 65 anys del GEDE.

A continuació, i amb el desig d'unes bones festes per a tothom, passa la paraula al Conseller Municipal de Cultura, Albert Musons.

I aquest Conseller -que tan sovint trobem acompanyants en els actes més importants de la nostra Entitat- posa en relleu, una vegada més, la vitalitat que mostra l'exilva de Gràcia pel que fa a la proliferació de corals d'excò-lent qualitat. I afegeix que aquest llenguatge musical, si s'estengüés als diversos àmbits de la vida social dels pobles, de ben segur que els faria un gran bé.

Cloa aquest acte, el darrer del nostre Club corresponent a l'any 2006, Miquel Fernández, president dels Cantaires Muntanyencs, amb les felicitacions de rigor, a les quals s'adhereix aquesta Secció tot desitjant un bon Any 2007 als bons amics que ens lleixen.

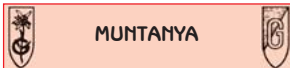
Aurora Vila.

(Fotografies a les contraportades)

PROPERES ACTUACIONS

13-05-2007 FESTA DE LA CANÇÓ DE MUNTANYA, a Llívia, patrocinada per la FEEC i organitzada per la nostra Entitat, amb motiu del 85 aniversari

16-06-2007 VIII CONCERT DE PRIMAVERA, al Saló de Plens del Ajuntament de l'exilva de Gràcia. S'homnenarà el Mestre Manuel Oltra i Ferrer

MUNTANYA

C I C L E
D'AUDIOVISUALS
JOSEP BUCH I
PARERA

En els últims passis hem tingut ocasió de gaudir de:

Expedició catalanoargentina al Dhaulagiri

El dijous 16 de novembre Xavi Arias ens va presentar la història de dues expedicions al mateix cim amb una diferència de 50 anys.

L'any 1954 el tinent Ibáñez va organitzar la primera expedició argentina a un 8.000, el Dhaulagiri (al nord del Nepal), després de dos mesos intentant l'ascensió per la temuda Ruta de la Pera van quedar a 8.000 metres i van haver de retirar-se. El tinent Ibáñez, que ja havia començat a baixar i que els esperava en l'últim camp, estava exhaust i amb congelacions. Tot l'expedició començà el rescat, però al arribar a Katmandú amb una gesta sense precedents el tinent Ibáñez morí. 50 anys després un grup d'argentins anomenats Argentinos a l'Himalaia i amb el projecte d'assolir tots els 8.000 van voler commemorar aquella proesa, i el 2004 van organitzar una expedició al Dhaulagiri per poder complir el somni del tinent Ibáñez i arribar al cim del Dhaulagiri a 8.167 m.

Levat un petit problema tècnic a mitja pel·lícula (del qual des d'aquí demanem disculpes) tot va anar molt bé. La filmació va ser sorprenent. Gràcies a la combinació d'imatges antigues i actuals, vam poder veure les diferències

i el gran contrast de les dues èpoques, del material emprat i de la manera de fer dels dos grups.

La vàlua d'un puja

El dijous 14 de desembre Josep Bosch ens va explicar la vàlua d'un puja.

L'estiu del 2005 un grup de 6 muntanyencs va viatjar a l'Himalaia Índi per tal d'intentar assolir el cim del Kun de 7.087 m d'alçada. L'audiovisual, començà al monestir de Ragdum a més de 4.000 m, on se celebra la cerimònia del "PUJA", pregària on es demanen als déus un temps propici durant l'expedició. A partir d'aquí, ens va explicar el desenvolupament de l'expedició i les impressions dels escaladors envers els diferents obstacles que es van trobant (algú hauria d'explicar als déus de que va això del "PUJA")

Tot i que no van poder fer cim degut a la inestabilitat atmosfèrica, van descobrir llocs fascinants, persones meravelloses i el sentit de gaudir del recorregut, coneixent tot el que hi ha al seu pas. I a nosaltres ens va arribar des de terres llunyanes amb tot un seguit de boniques imatges i les interessants explicacions del Josep.

Travessa del Baltoro sota els vuitmils del Karakorum

El 18 de gener Eloi Figueras de la Unió Excursionista de Catalunya de Mataró, ens va projectar un audiovisual de la Travessa del Baltoro, viatge que va fer l'agost del 2006. Després d'un abreu introducció al viatge per situar-nos culturalment i geogràficament en l'entorn de la travessa, va començar la projecció de diapositives de manera cronològica

amb explicacions de cadascuna de les etapes i vivències del viatge. Per acabar l' Eloi ens tenia reservada una traca final d' imatges d' una gran bellesa i qualitat de la natura, els paisatges i la gent de la travessa. Un cop més, un gaudi i un goig que arriba a l' esperit a través de la vista i l' oïda.

Us en fem cinc cèntims del petit escrit que ens va preparar l' Eloi per presentar la travessa.

"El Karakorum, al nord de l' Himàlaia, està a l' agost protegit de la influència de monso, però per arribar-hi des d' Islamabad ens podem trobar inundacions i desprendiments. També trobarem l' amabilitat d' una gent que algú vol classificar com integristes islàmics radicals. Ja a la muntanya els portadors baltis ens permetran completar una fantàstica travessia que connecta

les valls de Braidu i de Hushe a través del Gondogoro La (5.650 m). Ens hi acompanyarà la visió d' harmoniosos conreus, de les Torres del Trango, de quatre cims de més de vuit mil metres, de les fletres de Xhuspang i els cànctics dels portadors alguns capvespres.

El dia de descans a Machulu es va fer massa curt per compartir el dia a dia dels pagesos i comerciants de la zona i el retorn a l' aeroport massa ràpid per copsar el caràcter dels diferents pobles que travessàvem. Tot massa ràpid, com en un bonic somni, però en aquest cas el *trekking* del Baltoro si que s' havia fet realitat."

Des d' aquí, agraim els ponents la seva col·laboració amb el Cicle, i a tothom la seva presència.

Avanç

Els propers audiovisuals seran:

"Noruega, esquiant i navegant per sobre el 69º latitud nord" el proper 15 de febrer a càrrec de Jaume Jubert i "A l' ombra de n' Serrallonga" el 15 de març de la mà d' Isidre Bonilla i Francesc Gutiérrez.

Ens agradaria compartir amb tots vosaltres els propers audiovisuals, ja sigui com a ponents o com a públic. Us hi esperem.

Si voleu col·laborar, ens ho podeu fer saber directament o per correu electrònic (audiovisuals@cegracia.cat).

Karen Malfrat, Àlex Duran i Núria Ferrer

(*Fotografies a les contraportades*)

GR-92 ETAPA ROSES – EL CORTALET

21 de Gener del 2007

Som 74 els senderistes que ens hem aplegat en aquesta quarta etapa del GR-92; una bona colla de vells i nous caminadors.

Sortim de Roses gairebé a tocar de les muralles actuals de la Ciutadella i la seva renaixentista Porta de Mar. Ben aviat, després de deixar enrere les darreres àrees urbanitzades, entrem dins el terme del Parc Natural dels Aiguamolls de l' Empordà; un espai protegit, fruit de la campanya popular que, amb el crit de "Salvem els Aiguamolls!", s' inicià l' any 1976. La resistència activa de molta gent, davant el projecte de convertir els aiguamolls actuals en una macroubanització pensada per acollir seixanta mil persones, aconseguí aturar el projecte, els interessos especulatiu i, fins i tot, les excavadores.

Fotografia de Jaume Silvent

Després de poc més de tres quilòmetres, arribem al punt de confluència amb el GR -92-0 que, en deu minuts, porta als Estanys de Vilaüt amb un punt d' observació d' aigua, passa per Sant Pere de Rodes i retroba, de nou, el GR -92 a l' alçada de Llançà. A mida que anem endinsant-nos en el Parc, el paisatge es va tornant més agradable: camps de conreu (blat, blat de moro, alfals, així com arbres fruiters), canyissars, bogars i pastures -les anomenades closces- ocupen el que antigament eren estanys i marjals. El camí, vorejant els recs, és acompanyat per un altre dels elements a destacar del paisatge: les fileres d' arbres (plàtans, oms, salzes, albers o freixes) que han estat plantats per tal de protegir conreus i prats del vent de la tramuntana. Un ramat de vaques brunes -després en veurem de blanques- ens miren amb cara d'avoriment mentre remuguen;quina mena de "bestiar" deu ser aquest, deuen pensar, que vestits de tots colors- caminen l' darrere l' altre com les erugues.... La vena artística d' alguns els porta a intentar immortalitzar detalls que a la majoria ens passen desapercebuts: la silueta hivernal d' un vell arbre; la llum que es filtra pel mig d' una renglera d' albers; la brillantor d' uns terrossos, encara humits, d' un camp acabat de llaurar; el reflex d' uns salzes despullats sobre un petit estanyol;... ara rai, diuen, amb la càmera digital fer experiments no costa gaire! Quan ja portem més de mitja etapa, fem una pausa prop del Cortal de Can Bec; *cortal* és el nom que, en

aquestes contrades, és dona a l' habitatge tradicional o mas ramader i agrícola.

Als dotze quilòmetres arribem a Castelló d' Empúries, deixem el GR per fer una ràpida visita a aquesta vila que fou, des del segle XI, capital del comtat d' Empúries. El monument més destacable és l' Església de Santa Maria (segle XIII al XIV) -batjada per Josep Pla com "la catedral de l' Empordà" - amb la seva façana gòtica de marbre blanc, el campanar d' estructura romànica, l' impressionant i lluminosa nau, el retaule d' alabastre, la pila baptismal-romànica-feta d' un sol bloc de pedra... a fora, els vells carrers, les places, els convents i els edificis nobles del centre històric; un patrimoni que els castellonencs han sabut conservar. En Roger Lloseta, davant la façana de "la catedral", ens resumeix els trets més característics del monument i de la vila i la seva història. Escoltant-lo tinc la sensació que, darrere seu, un dels apòstols de marbre -de mida natural- ens fa que sí, amb el cap, tot confirmant el que en Roger ens explica... Arribem a temps, també, per ballar la darrera sardana que toquen a la plaça i és que no hem d' oblidar que som a l' Empordà bressol, és creu, d' aquesta dansa!

Al sortir de Castelló d' Empúries, ens arribem a veure el Pont Vell (segle XIV) amb els seus set arcs, cap d' ells igual -diuen que cada any se' n feia un, més gran o més xic, en funció dels recursos de l' anyada-. Per un pont nou, creuem la Muga -un riu ara desviat, però que en època medieval, a través d' una gran albufera, era navegable des del mar fins a la capital del comtat-. Retrobram l' asfalt amb un nus de carreteres per, tot seguit, entrar de nou al Parc Natural; ens falten uns quatre quilòmetres per acabar l' etapa i s' acaba dinar un cop arribem al final. Passem pels cotals d' en Fages i del d' Avinyó -molt senyorial i amb uns acabats que semblen modernistes-, tot i la gana, les converses entre els i les senderistes no paren... la "tele-escombreries" -el darrer llibre llegit, la darrera pel·lícula de Clint Eastwood, les vivències d' aquella excursió, els plans per a l' estiu, els sopars "familiars" i "de feina" de Nadal, problemes amb l' habitatge, amb el treball o amb els estudis, reflexions profundes o frívoles... hi ha qui parla, qui s' afegeix a la conversa i qui, només, escolta. Tot fent camí, semblen un atenu cultural o, potser, el despatx del psicòleg...

Fotografia de Jaume Silvestre

Poc després del Mas Brossa, quan ja portem més de setze quilòmetres completament plans, arribem al Cortalet, el Centre administratiu, tècnic i d' informació del Parc Natural i final de l' etapa d' avui. Dinem i, encara tenim temps de visitar aquestes instal·lacions i de contemplar els ocells

març-abril 2007

des de l' observatori situat a tocar l' estany del Cortalet -jo només vaig ser capaç de veure uns quants ànecs "colivers" - diuen els entesos, que la millor època és la dels mesos d' abril i maig-

Penso, com a conclusió, que aquesta etapa, sense tenir els panorames "de postal" de les anteriors, és un bon agraïment de natura i d' història. A mi m' ha agradat, m' ho he passat molt bé. I és que, independentment dels objectius comuns que tots busquem en les sortides (amor a la natura, a l' esport, a fer salut, a retrobar-se amb amics i companys, a anar "acomplint" amb els reptes de cada etapa,...) cal afegir-hi el "factor sorpresa" de cada excursió i, el que és més important, de les aportacions personals de tots i de cadascun de nosaltres. Gràcies, a totes i a tots.

Josep Arisa

(Fotografies a les contraportades)

ASSEMBLEA ANUAL DE LA UIAA

El passat 14 d' octubre es va celebrar a la ciutat de Banff (Canadà) l' assemblea anual de la UIAA (Federació Internacional d' Alpinisme i Escalada) màxima institució mundial de l' alpinisme, a l' assemblea va ser anomenat vicepresident el nostre consoci Jordi Colomer i Gallego que el situa com el segon màxim dirigent de l' Organisme Internacional. En aquest acte, també va canviar de mans la presidència de la Federació, al ser nomenat president, el canadenc Mike Mortimer rellevant del càrrec a l' anterior el belga Pierre Humblet

Cal recordar que el nostre consoci també presideix la Comissió d' Esquí de Muntanya ISMC (Internacional Ski Mountaineering Council), i que coneixent en Jordi, sabem de sobres que compaginarà les dues tasques amb la major eficiència i efectivitat.

Cal destacar que per la nostra Entitat, que un dels seus membres ostenta el càrrec de vicepresident de la UIAA no deixa de ser un fet de marcat caràcter excepcional, i del que el Club se' n sent orgullós.

ENHORABONA JORDI

Josep Portell

Plaça del Diamant 9 • 08012 Barcelona
Telèfon i Fax 93 218 41 17
<http://www.linete.es/2c/nus>
e-mail: nus@linete.es

3 BALADES À SKIS DANS LE QUEYRAS

22 a 24/12/2006

Berta Algeró i Jaume Jubert

Les games de muntanya, l'anticipió i un divendres que ens hem agafat de vacances ens aboquen a matinar i marxar cap als

alps: al Queyras i l' Ubaye sembla que hi ha neu i només són a 700 km!

Com que a l' Ubaye hi volem anar per Reis, ens decantem pel Queyras, un pel més al nord. És un plaer arribar-hi: no hi ha trànsit (estacions d' esquí molt petites i a mig gas), sol, els pobles i paisatges són de postal, i el tracte de la gent molt familiar.

El Mont Viso, el Grand Queyras, Rochebrune i l' Aguille du Chambeiron dominen la zona. Més al N es veuen els Ecrins.

Condicions generals de la neu:

- de 20 a 80 cm (un pel més a les cares N de l' Ubaye, especialment al Coll de Vars, on les valls de Crachet i l' Infernetbé es valdrien una altra quilòmetrada).

- el mantell és esquiable a partir dels 1.500-1.700 m als vessants N i un pel més amunt al S (moltes valls són herboses, d' *alpage*, sense *cailloux*).

- La qualitat és de neu envellida (la darrera nevada va ser el 8-9 de desembre), però a les zones boscoses i més obagues es conserva pols. Les cares sud es deixen fer bé, amb neu dura, i a les parts altes hi ha de tot: crosta, dura, verdatada, pols...

- Tot i la poca neu hi ha moltes plaques a O i també a NO (ambient escifred, gobelets, vent, "wooooffss" entofquejar, i una que veiem ens ha petat als peus, però de poca amplada i recorregut).

- El temps anticiclònic: sol, cap núvol, sota zero tot el dia (-9° C als matins), i una mica de vent (fort dissabte).

Resum de l'activitat:

Divendres 22/12/2006: Sommet Bucher 2.254 m

+/-550; F, S2; Orientació E i S; 2h30 d' ascens, 30' descens.

Sommet Bucher 2.254 m des des Neiges de Molines-en-Queyras, 22/12/2006

La Rûa 1.710 m (Mollines-en-Queyras, a 27km de Guillestre) - Pont des Achins 1.670 m - Col des Prés de Fromage - Sommet Bucher 2.254 m.

Pont de Rous des des Col des Prés de Fromage 2.148 m, 22/12/2006

Bonica passejada per estirar les cames després d' un matí amb cotxe, a aquest excel·lent mirador del Queyras. El nom del pic, "Toguera", fa honors a la seva utilització en segles passats per avisar als habitants de les valls d' incursions enemigues.

Cal creuar el pont sobre l' Aigue Blanche i remuntar enmig de pastures i un bosc de *melèzes*, fins arribar al coll des Prés Fromage. Ambient de postal amb corralis i refugis alpins. Proseguim pel costat *soleil* fins al cim on hi ha un petit cobert. Descens pel mateix itinerari (directament no és possible per unes barres rocoses).

Dissabte 23/12/2006: Pic Traversier 2.882 m i Le Queyron 2.884 m

+/-900; PD, S2-S3; Orientació N-NO; 3-4 h d' ascens, 40 min descens.

Pont de Lariane 2.024 m (en la ruta al Col Agnel, a 10 min de la Rûa, i a 33km de Guillestre) - Vallon de Longuet - Col de Longuet 2.701 m - Pic Traversier 2.882 m - Le Queyron 2.884m.

Fem cas a les recomanacions de la gent de la vall i anem a buscar la neu pols d' aquest racó orientada a N...i la trobem! La passejada és magnífica, només es redreça una mica en arribar al coll. D' aquí ens enfilem pel vessant sud cap a l' aresta i un cop dalt la ressegüim, esquis als peus, passant pels dos pics, amb grans vistes al Grand Queyras. Baixem per la pala NO (plaques) i després per la vall gaudint de la neu, encara seca.

Diumenge 24/12/2006: Col Furfande i Pic du Vacvier 2.631 m

+/-1.100 m; F fins el coll, PD, S2-S3; Orientació NE-N-E; 3-4 h d' ascens, 1h descens.

Arvieux 1.565 m (a 15' de La Rûa on hem dormit, i a 21 km de Guillestre) - Torrent de l' Izoard - pont 1.850m - Cabane du Pian Vallon 2.014 m - Col de Furfande 2.500m - Pic du Vacvier 2.631 m - coll NO 2.611m - Cabane du Pian Vallon 2.014 m - Arvieux 1.565 m.

Sortim, esquis als peus, des del poble d' Arvieux resseguint un camí que puja a la vora del torrent. La vall és molt

encaixonada i hi ha força neu. A 1.850 m encarem direcció S per pendents molt suaus fins al coll (vistes bucòliques al Chalets de Furfande). Enfillem una aresta ampla fins al cim, i veiem que és possible baixar pel coll que hi ha a continuació (en 20 min es podria pujar també al Pic du Gazon, de 2.744 m, però l'aresta està molt ventada).

Bon descens amb neu dura primer, i millor enmig del bosc. La part final, pel camí ens porta ràpidament fins el poble.

Com que és migdia, fem ruta cap a BCN creuant pel Coll de Vars per entrar a Ubaye. Ressequim possibles itineraris i prenem nota de Gites per tornar-hi.

I ara toca Sopà de Galets i desitjar Bon Nadal i molt Bones Traces!!!

Com arribar-hi:

BCN-Montpellier-Aix en Provence-Sisteron-GAP-Guillevre (730 km). Des d'aquí hi ha moltes valls a triar: Col Agnel, Airve Blanche (Saint-Veran), Ceillac, Col de l'Izoard (Arvieux),...

Per dormir:

Multitud de possibilitats al Queyras. Més difícil a l'Ubaye: Gîte Les Arolles, 36 + mitja pensió (La Rôa - Molines en Queyras, bonic de visitar per cert, i museus, mel,...) 0033 492 45 89 50 www.lesarolles-queyras.fr

Una recomanació de 13+: "52 balades à skis" d'Amauld Guillaume. Ed. Didier Richard 2006 (hem fet els Itineraris 37, 31 i 2).

Mapes: IGN 3537 OT i ET (Mont Viso i Guillevre), i IGN 3538 ET més al Sud.

Bones traces!

Jaume Jubert

ALPS D'URI I GRAUBÜNDEN

de l'1 al 7 de gener de 2007

Participants: Aureli Marrugat, Carles Lluch, Montse Bacardit, Joan Manuel Clavero, Ricard Martínez, Manel Castelló, Daniel Bandle, Berta Alguero i Jaume Jubert.

Buscàvem neu, i quasi ens la posem per barret!

Hem passat la setmana a la Suïssa central, a la zona del Gotthard, prenent de base l'acollidor alberg del poble de Hospental, a 3 km d'Andermatt.

Idè neuno ens n'ha faltada: jan'hi havia, i uns quants fronts de l'ocesi n'han deixat més. De fet els tres primers dies no ha parat de nevar, amb vent fort, i la resta l'hem pogut gaudir amb dies cada cop més clars.

Cal destacar que a Hospental hi ha estació de tren de la línia Oberalppass-Matterhorn i això ens ha permès accedir als punts d'inici sense tocar el cotxe.

Resum de l'activitat:

Dimarts 2/01/2007: Tiefenbach 2106 m

+/- 600 m; F, *, S1; orientació SE; 2-3 h ascens, 40 min descens.

Realp 1.538 m (a 5 min en tren des d'Hospental 2.5 +) - Ctra. al Furkpass - Galenstock 1.995 m - Tiefenbach 2.106 m.

Neva. El vent és fort. Tot és blanc. Però la motivació del grup és alta i decidim prendre el tren fins a Realp per foquejar una mica: ens han dit que la carretera que puja al Furkpass, colgada de neu, és un itinerari segur. L'objectiu no és cap cim: és l'hotel restaurant de Tiefenbach on ens esperen unes birres i xocolata calenta. I hi ha res millor per començar l'any? La baixada pel mateix itinerari tallant algunes corbes de la carretera.

Dimecres 3/01/2007: Gursheralp 2.212 m

+/- 800 m; F, *, S3; orientació N; 1 h de "tons" , 2-3 de pujada, 30 min descens.

Hospental 1.495 m - Andermatt 1.432 m - Itinerari/pista negra a l'estació intermèdia del telefèric de Gemstock 2.212 m - Andermatt 1.432 m - Tren fins a Hospental.

Neva més que ahir, el vent bufa més fort... Esquis als peus des de l'alberg, marxem cap a Andermatt a prendre alguna cosa. En arribar-hi el vent escampa els núvols i ens animem a tirar amunt. Pugem 800 m de desnivell per un itinerari fora pista de l'estació, i per fi podem contemplar les muntanyes de la zona on som. Com en el dia anterior, la pujada acaba en bar, però aquest cop sí que ens espera un bon descens que ens deixa satisfets, i esperançats que el temps millori.

Foquejant sobre Andermatt

Dijous 4/01/2007: Lägenden Firsen 2.542 m

+/- 1.000 m; F, **, S2; orientació NE; 3 h ascens, 40 min descens.

Realp 1.538 m - pont a Laugbgädem 1.603m - Lägenden Firsten 2.542 m.

Avui el temps és millor. No neva i alguna clariana ens deixa veure el sol. Com que el risc d' allaus és elevat ens decidim per un clàssic de la zona que recorre per uns pendents molt segurs: és el cim del Stotxigen Firsten de 2.752 m.

Cal seguir un camí al costat del torrent i la via de tren. Hi ha tot de vagons aturats i un ambient molt "ferroviari" que no estem acostumats a veure. A uns 1.600 m creuem el torrent per pujar a un grup de cases. Deixem el camí que continua cap al Refugi Rotondo i enfillem l' ample flom d' aquesta muntanya. Els primers pendents són més drets, després a 2.200 m se suavitza. Seguint una traça d' un grup fins arribar a la punta 2.542 m del pic. Som a un cim secundari, el Lägenden Firsten de 2.542 m, i deixem el nostre objectiu per una altra ocasió ja que el temps i la visibilitat empitoren per moments. A la baixada trobem la neu dolentota, però de gana ja n' hem fet prou auvi.

Divendres 5/01/2007: Pic Badus (Six Madun) 2.928 m
+1.100 m / -1.400 m; PD, ***, S3-S4; orientació N, E; 4 h ascens, 1 h 30 min descens.

Oberalppass 2.033 m (a 35 min en tren des d' Hospental, 6 h - Milez 1.860 m - Pliidütscha 2.152 m - Camona de Maigheshütte 2.309 m - P.2.631 m - Coll S - Badus 2.928 m - Milez 1.860 m - Tschamut 1.645 m (tren de tornada)

Abans la Camona de Maighel

En Daniel s' ha escapat de Zuric i s' apunta al grup. Ens fa de guia, o com diu ell modestament "de traductor" , per aquestes vallis: som a tocar del naixement del Rin, al límit entre els cantons d' Uri i Graubünden (on es parla una llengua semblant al català, el romanx).

I bé, al Oberalppass hi ha moltes possibilitats per al' esqui de muntanya. Volem intentar el Pazolastock de 2.739 m, però i' hem vist massa carregat i hem acabat fent un de més interessant i alpí, el pic Badus.

Hem començat flanquejant de baixada fins al llogarret de Milez. Hem d' obrir traça direcció sud. Hi ha molta neu i continuament sentim "wooffsssss" mentre s' aposenta el mantell. El temps tampoc ens acompanya en les primeres hores, però com que el terreny és suau seguim la vall. Descartem el Pazolastock i ens anem acostant al refugi de Maighel, que es troba a meitat de la vall, en els contraforts del Pic Capradi.

El dia s' obre i queda clar. Ganyipem i, després de consultar el guarda, ens engresquem a pujar al Badus. El temin davant, són 600 m directes per la cara E, però anem contrarellotge hem d' agafar el tren a les 5!

La pujada és preciosa per successions de lloms, com i tubets fins al coll. Seguint una traça perfecta d' un grup que va amb guia i que ha fet un lílnerari minimitzant el risc. Des del coll, 10 m de grimpada i som dalt. Vistes magnífiques, com el descens, trepidant i amb neu pols fins a 2.300 m. Després és més lent però no sense perill. A part del grup, els hi baixa una petita allau quasi als peus, sense més conseqüències. Ja a Milez, enlloc de remuntar a l' Oberalppass, seguim baixant fins al llogarret de Tschamut, on hi ha l' estació de tren. És fantàstic no dependre del cotxe!

Dissabte 6/01/2007: Tälligrat 2748 m
+/- 1.200m; PD, ***, S3; orientació N; 4 h ascens, 1 h descens.

Realp 1.538 m - pont a Laugbgädem 1.603 m - camí d' estiu (O) o d' hivern (E, més segur) al Rotondohütte - pont a 2000 m - Steliboden 2.209 m - Tälligrat 2.748 m.

Descens del Tälligrat

Gran bo! Gran cim! I bona neu a la baixada! Sens dubte una bona cioldena de la setmana a Suïssa.

Tomem a començar a Realp. Compartim els primers minuts amb molta gent que puja al Stotxigen Firsten. Nosaltres seguim el camí al Refugi Rotondo fins que, en passar un pont a uns 2.000 m, el deixem i enfillem una valleta. Bé pel fons o pel flom on hi ha una caseta (Steliboden 2.209 m), ens acostem a la pala nord del pic. Hi pugem pels lloms de més a l' est i arribem al cim amb els esquís als peus. Sota nostra veiem el refugi, i molts cims per tornar a aquesta zona: el Rotondo, el Lucendro, el Gross Muttenhorn... més al nord el Galenstock, etc.

Fem el descens directe buscant els pendents més drets. Gaudim! Tarda de compres i birres a Andermatt, i Gran Final del torneig de Parxís.

Diumenge 7/01/2007: Stotxigen Firsten 2759 m
+/- 1.200m; PD, **, S2; orientació NE, 3 h ascens, 40 min descens.

Realp 1.538 m - pont a Laugbgädem 1.603m - Lägenden Firsten 2.542 m - Stotxigen Firsten 2.759m.

Mentre els 8 tornem a Catalunya, en Daniel fa aquesta ascensió!

I si no nevava per aquí, hi tornarem aviat. Cal tenir en compte que des de Zuric hi ha vols directes a partir de 29 • anada i tornada, hi ha trens que en 2 h et porten a Andermatt, Hospental, Realp, Oberalppass, Airolo,... punts de sortida de molts cims, travesses o refugis com:

- Rotondo,
- Albert Heim o
- Maighel.

Més info:

Plada núm. 519 de cegesqui (1 a 3 d' abril de 2005)
<http://es.groups.yahoo.com/group/cegesqui/message/519>

Vèrtex núm181 (any 2001): Dammastock. Cavalcant amb esquis pels Alps del nord.

On dormir:

Alberg de Hospental (23 • mitja pensió!!! amb carn de d' alberguista). Excel·lent tracte de la Natalie i del Roberto. SJH Jugendherberge Hospental
Gothardstrasse
6493 Hospental
Tel: (0041) (0)41 887 04 01, Fax: (0041) (0)41 887 09 02
Bones traces!!!

Jaume Jubert

(Fotografies a les contraportades)

Podeu veure 'vídeos' de les darreres sortides a:

www.youtube.com/cegesqui

EN TRAVESSA CAP A AYOUS,

27 i 28 de gener de 2007

Participants: David Terradas, Joan Manuel Clavero, Berta Algueró, Jaume Jubert i Manel Castelló.

que sàpigues, oh príncep, que entre els anys del mal anomenat Canvi Climàtic i la Nova Era Polar, quan els camps de golf, complexos i condominis lúdics comencen a estendre's s... i els esquiadors àvids consumidors de forfets s' endinaven en una boirina d' apatia mentre els de muntanya començaven a romandre desorientats per valls ignotes de neu costra i podríada a la recerca dels Sant Grial de les Neus o de la traça màgica que porta al Shangri-la de les neus perpetues..., reciten els joglars que ben de mati i sota les estrelles del món hivernal, que regnava sobirà a les altures, estava en Jaume i els seus deixebles, rastrejador de paratges nivals .... GPS en mà, descobridor de traces màgiques ...., un saquejador de pales de neu pols, un il·luminat de gegantesques melancolies nivals que intuïu una època de focscori i potsa a la fi del seu món....., allí estava per traçar i marcar amb els seus esquis bones traces....»

Bé...., com diuen els "joglars" la situació està una mica fududa, tot i que la travessa circular ha estat magnífica per

la bellesa d' itinerari, nevats i blanc, i les ascensions als cims, prou alpines com per fer necessàri f ús de grampons i piolet, tot i la seva poca alçada. Hem raliat una mica els esquís, no hi ha mantell nivall suficient, i com no comencem a recitar sutres, mantres, pregaries i ens encomanem a sants, verges, màrtirs, déus de la natura, àngels, fem sacrificis rituals ..., perquè no només ens protegeixin de les neus costra, podrídes, i dels rocs que amaguen, sinó que facin que caigui una bona nevada ara !!!, ho tenim clar... Afegir que el refugi d' Ayoux 1.982 m - Lac Gentau 1.947 m (extrem sud), situat en un escenari magnífic, tot i estar tancat, dir que està en molt bones condicions de partitllure, que consta de dos habitatges separats, un lloc per cuinar - pujant l' escala - i el dormitori amb matalassos i mantes a la planta baixa. Hi ha font al costat mateix, davant del refugi. En definitiva, sortida molt recomanable amb neu i amb moltes possibles variants d' itinerari. Potsa la setmana vinent ja sigui tard per anar-hi, ja que amb la bonança de temperatures no hi quedarà ni un floc de neu esquiabile.

Com a recomanació gastronòmica "in-itinere" , recomanar-vos les "magnífiques magdalenes de Mont-Repos" ....

"Pare nostre, qui esteu en el cel, sigui santificat el vostre nom; vingui a nosaltres la Neu Pols; facis la nostra voluntat, així en els Pirineus com als Alps. Els nostres Flocs de cada dia doneu-ne V; i perdoneu-nos les nostres Traces, així com nosaltres perdonem les Neus Crosta; i no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació, D' anar a esquiar a Pista, ans deslliureu-nos dels Allaus." Amén!

(no crec que s' ho prengui malament, en més probable és que no ens faci ni cas amb els problemes que té per solucionar al món)

Bones Traces

(Fotografies a les contraportades)

Manel Castelló

A continuació teniu els detalls tècnics:

Meteorologia i estat del mantell:

Gran bo, més fresca
dissabte que diumenge.
Diumenge alguns núvols
primers a partir de mig matí.
Hi ha de 25 a 50 cm de neu,
però només amb base a
zones obagues per sobre
els 1.900 m, i es rasca
bastant. En general es
manté pols. A tot això, si
noveva només hi ha coses
esquiabls per a fanàtics
amb esquís de reserva.
Potser als pics del Portalet
ben orientats es podrà fer
alguna cosa (hem vist pujar
gent al Canalroya i es veia
en condicions).

Lac Gentau 1947m

Resum de l'activitat:

Dissabte 27: Travessa d' Astun a Ayous, pel Pic de los Monjes. +800/-600; PD+, **, S3; 4 a 5 h.
Itinerari: Astun (Pk. superior 1.700 m) - Ibon d' Escalar 2.078 m - Coll de los Monjes 2.168 m - Coll de Benou 2.250 m - Pic de Los Monjes 2.349 m - Coll de Benou 2.250 m (descens per tub) - Lac du Pic de las Baques 2.059 m - cota 1.950 m - Coll de Casterau 2.100 m - Lac Bersau 2.082 m - Lac Gentau 1.947 m - Reugid' Ayous 1.982 m (no guardat a l' hivern. Perfecte amb un espai obert per menjar al primer pis, i un dormitori lliure per a 10 persones a sota, amb mantes i ben condicional...)

Diumenge 28: Travessa d' Ayous a Astun, pel Pic de Casterau i la vall de Biou. +800/-1000; PD+, **, S3; 4-5 h.
Itinerari: Refugi d' Ayous 1.982 m - Lac Gentau 1.947 m (extrem sud) - las Peyros 1.931 m - Coll de Casterau 2.100 m - Pic Casterau 2.227 m - Coll de Casterau 2.100 m - Lac Casterau 1.943 m - Cabanes de la Hosse 1.700 m (vall de Biou) - la Courmade 1.800 m (bifurcació vall d' Astun) - Coll d' Astu 2.189 m - Astun 1.700 m.

Cartografia: IGN 1547 OT Ossau

Referències i possibilitats d' allargar la travessa: Vèrtex 168 (any 1998)

PIC DE CORONES (PER VALLHIBERNA)

20 i 21 de gener de 2007

D' hom és sabut que a la majoria de països occidentals el 13 té fama de dur mala sort. Afortunadament, els 13 components de l' excursió al Pic de Coronas no tenim pors supersticioses, i malgrat el numeret maliciós, tot ens va sortir sobre rodes. o hauria de dir sobre grampans?

Com ja és habitual en aquest tipus de sortida, ens vam trobar tots a Palau Reial a una hora del matí en la qual la

majoria dels mortals encara dona voltes entre els llençols. Amb un retard mínim sobre l' hora de sortida prevista - sempre hi ha algú que s' oblidava alguna cosa imprescindible a casa i ha d' anar a buscar-la al darrer moment -, vam enllair la carretera cap a la sortida de Barcelona.

L' alineació era la següent: Xavi Mestres, l' insigne coordinador, Pep, Ramon, Ingrid, Martí, Jordi, Albert, Oanna, Laura, David, Anna, Pablo i la sotasignat.

Arribats a Bellcaire vam fer la ja tradicional aturada tècnica per satisfer els estòmacs amb uns bons entrepans (botifarra negra a dojo i sense restriccions) i vam reprendre el camí cap a Benasc. L'únia un sol esplèndid i la caloreta dins dels vehicles induïa a una deliciosa somnolència. Per sort, els conductors van mantenir el tipus, però s' ha de dir que no precisament gràcies a la nostra conversa, limitada a una sonora col·lecció de ronc i sospirs.

Després d' una breu aturada al poblet de Benasc - sempre hi ha algú que s' oblidava alguna cosa imprescindible a casa i ha d' anar a comprar-la al darrer moment - arribem al pla de Senarta sota un cel esplendorosament blau; la temperatura, però, és força baixa i a l' ombra, fa fresca. Es preveu una nit gèlidal! Com que hi ha molts números que al llarg dels 8 km de pista que condueixen fins a l' anomenat "Refugi de Pescadors" trobem clapes de gel, el cotxe d' en Pep, que no té cadenes, queda aparcat al Pla, buit, i els 2 tot terreny d' en Ramon en Xavi pugen fins al refugi amb les motxilles i andròmines mentre els demés anem fent a peu. No està pas malament per anar escalfant el cos. Un cop a l' alçada del Refugi, acabades ja les maniobres de carni de roba, calgut i equipament, abandonem els dos vehicles i comencem l' ascensió cap a les alçades, tot seguint el GR11.

Caram com pesa la motxilla! I amb la calor que està fent, la pujada es fa feixuga. Sembla ben bé un dia de primavera, no hi ha vestigis de neu al nostre voltant! I l' herba apareix seca, del color de la palla. Tot això propicia que l' Anna s' alleugereixi de roba i es foti de cap al riu per quedar-se ben fresqueta mentre la resta descansen i fem un mos, i jo em dedico a fer unes quantes fotos incriminatòries.

Els 4 magnífics

Reprenem la marxa. Els cims, per sort, si que es veuen moderadament blancs, i això ens anima. Malgrat tot, no trepitgem neu fins arribar al primer llac de Coronas, i això que encara seguim envoltats de grans roques pelades. Està vist i comprovat que no és una bona temporada de neus.

Ens queda per davant un darrer tram de grimpada, amb la neu ja present amagant forats entre les pedres on sovint ens enfonsen fins els enganalls. Sort que sempre hi ha algun bon company que et llança un cable, si no potser ara

us estaria escrivint això des de pocs metres abans del segon llac de Corones, on en vaig quedar ben clavada (moment de pànic dissimulat amb un riure mig histèric), i em sembla que allà no hi deu haver Internet... I ja hem passat el segon llac, glaçat i preciós com una enorme moneda neta i polida, estriat d' esquerdes aquí i allà que fan frontol·lar la moral d' alguns inciten d' altres a vorajar-lo, per si un cas. Com diu en Fabio amb el seu dolç accent argentí, l' indret "es hermós". Aquí, a uns 2700 m., farem fit, així que sense més dilació plantem les tendes, ens reagrupem, i se' ns fa fosc entre preparatius i converses.

Quan se' n va el sol, senyors, fa fred, digui el que digui l' insigne coordinador, escarrassat a negar-ho: fa fred!! Els fogonet, mandrosos i tremolant, es neguen a fer bullir l' aigua per preparar els sopars. Tots cobegem l' artefacte del Ramon que protegeix la flama del vent nocturn. He dit nocturn? Si són les 7 de la tarda! Però ja sabem que a la muntanya quan es fa fosc hi ha poca cosa a fer, així que s'opem, amb més o menys fortuna culinària, i anem a dormir. Al darrer moment descobreixo que he estat vilment expulsada de la tenda on creia que anava a pernocata (malentès o complot??), així que demano assí en una altra i tothom a dormir. Me les pagareu.

Ja és diumenge, 6 del matí. Quina foscor! Anem sortint de les tendes com cuquets que abandonen la crisàlide, però no pas convertits en esplèndides papallones, que val: qui no té mal d' ossos ha passat fred, però els ànims no decauen -això mai- i ens refem amb una beguda calenta i una mica de menjar. Avui ens dividirem en 2 grups per atacar la muntanya amb dos plantejaments diferents: el normal i el "destroyer".

Ens acomiadem de la "facció dura" (Jordi, Martí, Ramon i Albert) i anem cap al cim del Corones. El dia no s' acaba de destapar, el sol fa esforços per aparèixer, però finalment és derrotat pels núvols i s' amaga darrere un cel de color plom. El cim no es deia fer fins les 11' 30 h del matí. Hem tingut alguna baixà pel camí (peus congelats que dissuadeixen de continuar a la seva propietària i altres petites incidències irrelevantes), hem hagut de grimpar de valent, ens hem calgat els grampons passat el coll de Corones i després hem intentat l' ascens pel camí més curt (la Tuca) però ho hem trobat massa gelat i perillós. Al final arribem 6 persones als 3310 metres m. vorajant el que queda de la glacera de l' Aneto. Ens acull un vent gelat i poc amigable que no convidava a quedar-s' hi gaire. Les vestes, però, valen la pena l' esforç; és un paisatge magnífic i s' albiren molts dels cims emblemàtics dels Pirineus. Per no parlar de

l' enorme satisfacció d' haver passat alguns de nosaltres, per fi, la línia màgica dels 3000... no tinc paraules! (o sí: és? ostia!!).

Mentre tant, els GEOS ataquen el Pic de Coronas a força de piolets, per un corredor que els porta directes al cim, i d' allà al Pic del Mig, resseguint tota la cresta fins la Punta Astorg, grim pant i desgrim pant i arribant finalment al Pic Moleit per després descendir tranquil·lament, ràpel de 60 m inclòs, al nivell del llac a la mateixa hora en què la resta baixàvem de fer un únic cim. Quin fàstic de gent. Em podria estendre largament sobre la duresa de les condicions climatològiques, el vent que arrossegava els intrèpids alpinistes i amenaçava amb fer-los caure, les grim pades de grau III que van haver d' afrontar, les múltiples ocasions en què van mirar de cara als ulls de la mort, etc., però no, no ho faré. Què dolenta és l' enveja.

A partir d' aquí, ja queda poca història. Desplentem i desfem d' una tirada el camí del dia abans amb menys calor, menys pes i notablement més cansats. A mesura que anem baixant la neu ens abandona de nou i el paisatge canvia tant que sembla que estem a un altre lloc. Jo també em sento com una altra, més que res perquè no sé si els genolls que em grinyolen són meus o del veí. "No hay dolor, no hay dolor" ... Acabem la jornada sobant i exhaurint les reserves d' aigua embotellada del restaurant. Sort que no vaig demanar ceny per celebrar el 3.000, que si no m' arriuen. Però us el guardo per una altra ocasió, d' acord? Salut!

Núria Saavedra

(Fotografies a les contraportades)

PRIMERA SORTIDA DEL CICLE DE MITJA MUNTANYA

Participants: Silvia, Marta, Elena, Berta, Iolanda Roma, Pili Justo, El Peraleu, Anna Alba i Rosa Salas.

Aquell cap de setmana es va fer la primera sortida del Cicle de Mitja Muntanya, ja que la primera, que havia de ser a Montserrat no es va poder fer per mal temps.

El destí va fer que ens apuntéssim nou noies i que a cap no li quedés aquells dies venir a l' excursió. Ja que aquesta excursió anava de bruixes varem poder fer les nostres "bruixeries" ab tota llibertat....

La nit del dissabte vàrem dormir en un bonic càmping a Oix, on l' experta en cremats, la Pili Justo, ens va alegrar la vetllada amb un cremat i uns quants conjurs; mentre ella amb el cullerot feia cascades de flames blavoses i vibrants, la resta del grup la recolzàvem moralment i riem divertides les seves fetilles. Es veu que això ens va donar bona

astrugància per a l'excursió, i que l'endemà varem gaudir d'allò més amb l'ascensió a tres cims i l'admiració de bellíssims paisatges de tardor on destacaven les fagedes per les quals varem passar, que ara es trobaven en el seu millor moment d'esplendor estacional. Varem pujar amb cotxe per una pista que surt de la carretera entre els pobles de Begut i Rocabruna, fins a la bassa de Monars. Aquesta pista es distingeix, perquè surt al costat d'un dipòsit d'aigua cilíndric de color gris. Es deixa el cotxe en una espècie de coll des d'on es veu la bassa de Monars a la part de baix. Caminem aproximadament 1 km, i a prop d'un muntatge d'incubació que baixa cap al poblet de Monars hi ha una cruïlla.

Agafem allí un camí senyalitzat amb marques vermelles i verdes. Seguint aquest camí que puja suauament i passa per un bonic bosc d'avellaners, arribem a la carena. Aquí canviem de direcció i prenem un sender a l'esquerra per ascendir al pic de Comanegra (1.557 m). Aquest tram és d'allò més fotogràfic, amb la seva preciosa fageda, i el pugem fent parades per gaudir-lo com cal.

Després d'una estona al cim gaudint de les vistes, baixem fins al pla de la Serra i ens dirigim més o menys per la carena a fer el cim que marca el toc distintiu d'aquesta excursió: el pic de les Bruixes (1.393 m). Més fageda deliciosa, parades a fer un munt de fotos i arribem al pic. Des d'aquí dalt destaca el Bassegoda, un dels cims més alts de la regió, que des d'aquí es veu en direcció est. Baixem al següent collet i pugem al tercer cim que completa aquesta carena, el Puig de Sant Marc (1.327 m), cim que val la pena no deixar-se'l, ja que es passa per un bosc amb grans esplèndids faigs i arriba al cim vorejant uns impressionants penya-segats.

La tornada, per variar, la farem per un sender marcat amb marques blanques i grogues que discorre paral·lel a la carena pel vessant sud, tot envoltat de bosc de vaira i d'espècies, i amb molt bones vistes sobre la vall i les muntanyes properes.

I així arribem a la zona a prop de la bassa on tenim els cotxes. Com que aquest diumenge té vint i cinc hores i portem molt bona onada, dediquem aquesta hora sobrana a jocs improvisats, en els quals destaquen l'Eli Perales i la Berta, que ens fan riure i gaudir com unes criatures.

En resum, un bonic itinerari de tardor i una jornada de molt riures i bona companyia.

Una abraçada i que tingueu tan bona onada en les vostres excursions.

GEDE

CLINIC D'ESCALADA HIVERNAL DEL GEDE

Com a novetat d'aquesta temporada, el GEDE organitza una sèrie de clínics, o xerrades monogràfiques amb part teòrica i pràctica de diferents temes del món de l'escalada. El primer d'aquests clínics, el d'Escalada Hivernal, va tenir lloc el passat dijous 21 de desembre, a les 21 h del vespre, a l'àrea del búlder del CEG.

Els 25 assistents escoltaren les explicacions donades per Xavi Arias (director de l'Escola de Muntanya del Gràcia, EMGRA), patint una temperatura que feia ambientar-se en el tema... En Xavi ens donà consells sobre com vestir-se, quin material cal portar, consells tècnics per utilitzar el material, com muntar reunions, precaucions a prendre,

sempre dins un ambient de complicitat amb els participants i d'una manera molt didàctica. Acabada la part teòrica, ens va fer una demostració pràctica de *dry tooling* (tal com es pot veure a les fotografies). Va cloure amb el compromís que, un cop tornat de l'Aconcagua, es muntarà una sortida col·lectiva oberta als socis del CEG interessats en l'escalada per posar en pràctica els temes parlats.

IV SESSIÓ DEL CICLE DE PEL·LÍCULES ESCALADA J.M. RODES

El dimarts 19 de desembre, va tenir lloc la quarta sessió del Cicle de Pel·lícules d'Escalada J.M. Rodés, com sempre, a les 21 hores a la Sala d'Actes del Club Excursionista de Gúrdia.

Ens hi vam retrobar més de 30 persones per visionar dues recreacions cinematogràfiques d'unes gestes esportives que marquen una fita molt important en el món de l'escalada.

En primer lloc, la producció de TV3 del 2005 "70 anys de la primera al Cavall Bernat", on es narra la primera ascensió a la mítica agulla de Montserrat (en el seu 70è aniversari), i tot l'entorn que portà aquesta gesta, per nosaltres avui tan llunyana.

Després, "Montañas de ayer: la conquista del Puro (Mallos de Riglos)", feta el 2000 pels muntanyencs aragonesos de Peña Guarra i la Diputació de Huesca, impressionant relat sobre la dificultat i la sèrie d'intents per guanyar aquesta agulla de conglomerat (el Puro dels Mallos de Riglos) i interessant retrat d'una època en el món de l'escalada. El film, que ha rebut nombrosos premis en festivals cinematogràfics de muntanya, va despertar l'interès i comentaris dels assistents.

L'alpinista convidat per comentar aquestes projeccions fou Albert Iglesias, conegut escalador amb un currículum impressionant al massís de Montserrat, que ens explicà d'una manera molt amena i divertida les seves vivències com a escalador i com veu el futur de l'escalada.

Com sempre, gran part dels assistents es van proveir del "KIT DE SUPERVIVÈNCIA" (aquests cruixents entrepans de formatge o longanissa ben sucats amb pa amb tomàquet amb una cervesa o Coca-Cola) i alguns d'ells foren agraciats amb els regals que sortejarem un cop acabada la projecció.

Com a recordatori, les properes sessions del nostre cicle (preneu-ne nota: el darrer dimarts de cada mes, a la sala d'actes del CEG, a les 21 h):

NO AL K2

Sota aquest títol tan suggerent, no pretenc fer escarni a qualsevol persona que tingui cap afer amb aquesta muntanya de formes tant atractives i amb una llegenda tan lluctuosa. Tot comença quan pren cos la idea de fer un cicle de pel·lícules relacionades amb l'escalada, i gràcies a aquest pou de saviesa que és Joan Cervera, em parlà d'un exocoi i bon amic, la persona en qüestió, és Josep Maria March Cabello.

José Maria és la persona que possiblement tingui més pel·lícules d'aquesta temàtica del nostre país, és un apassionat de la cinematografia i de la muntanya, és ell el que em proporciona un regalzell de títols de pel·lícules a quin més interessant, un dels títols possibles és la

pel·lícula que va fer l'expedició italiana a l'Espero dels Abruzzi, quan li faig saber el meu interès per aquesta pel·lícula, em fa el comentari que és un film d'una gran bellesa, però amaga i pretén emmascarar una gran mentida i que de pas, difama a un dels més grans alpinistes de la història i bon amic del Club i del GEDE.

Jo ja tinc una certa edat, però no coneeixia aquesta història, però molts dels nostres consocis són massa joves per conèixer-la i m'agradaria transcriure la realitat dels fets que van succeir i que em va explicar el bon amic Josep Maria, crec que val la pena.

NOTA D'AUXILI

ESTEM REFENT LA BIBLIOTECA DEL GEDE, I HEM DESCOBERT QUE AL LLARG DELS ANYS, MEMBRES D'AQUEST GRUP, HAN ESCRIT LLIBRES RELACIONATS AMB LA MUNTANYA I L'ESCALADA, QUE LA NOSTRA BIBLIOTECA NO TÉ, I QUE NO TENIM MANERA D'ACONSEGUIR. LA CRIDA D'AUXILI ÉS REAL, JA QUE LA BIBLIOTECA NO SERÀ COMPLETA SI NO ELS TENIM, ELS LLIBRES EN QÜESTIÓ SÓN:

- Escalada, Editorial Juventut, 1948, Per Ernest Mallafré
- Homes de Gesta, Arxíu Bibliogràfic de la UEC, 1972, Per Alexandre Marcet
- Guia per a la pràctica de l'alpinisme a Catalunya Editorial de Vecchi (Pit Roig), Per Jaume Matas i Grau

CREC, QUE HI HA SOCIUS QUE DEUEN TENIR AQUESTS LLIBRES, AVUI EN DIA QUE ELS PISOS SÓN TANT PETITS I QUE NO HI CAP RES, ESTAREM ENCAINTATS D'AJUDAR-VOS AFER QUE VISQUEU EN ESPAIMES GRANS.

Marti Santamaria

5a SESSIÓ DEL CICLE PEL·LÍCULES D'ESCALADA J.M. RODES

La 5a sessió del cicle de pel·lícules d'escalada J.M. Rodés va tenir lloc el 30 de gener (com sempre, el darrer dimarts de mes), amb una sessió doble al voltant del Cerro Torre.

En primer lloc, es va presentar un interessant documental sobre la polèmica primera ascensió a aquesta agulla patagònica: *El enigma de Cerro Torre*, dirigida pel documentalista Leo Dickinson.

A continuació, la pel·lícula alemanya *Cerro Torre: Grito de Piedra*, una ficció al voltant de la rivalitat entre dos escaladors de diferents generacions i la seva pugna per fer la primera al Cerro Torre, fomentada per un entorn mediàtic. Dirigida el 1991 pel famós director alemany de documentals i pel·lícules de ficció Werner Herzog, el guió fou escrit per Reinhold Messner.

La doble sessió va ser presentada per Jordi Colomer, conegut escalador i alpinista, membre del GEDE i de la UIAA.

A aquesta 5a sessió del cicle J.M. Rodés van assistir-hi uns 35 persones. Com sempre, al final de la projecció, aquells que van optar pel 'Pack de Supervivència' (entrepà i beguda), van poder participar al sorteig de diferents articles de muntanya i escalada (motxilla petita, tascons, cintes, samarreta, bossa portatagnesi,...) cedits per la botiga de la P. del Diamant, Nuts.

Les properes sessions del cicle, a les 21 h a la Sala d' Actes del CEG:

- 27 de març del 2007
- *Touching the void (Tocando el buit)(Siula Grande)*-2003
24 d' abril del 2007 -
- *Das blaue Licht (La llum blava)* -1932
29 de maig del 2007 -
- *Primera de l'Esper Nordwand* - 2002
26 de juny del 2007 -
- *Montagne in flamme (Muntanyes en flames)* -1931

Pilar López

TRIA VIA ... A MONTSERRAT

Secció GEDE, Koki i Pilar.

El GEDE inicia una nova secció al butlletí, on us presentarem 2 vies de la mateixa zona d' escalada: la primera, de difcultat i la segona, senzilla. Així que ja saps... Trià vial!

VIA 1 -MONTSERRAT, PARET DE DIABLES O SERRAT DE LES ONZE

Via Sánchez Martínez. (NO), 330 m MD/ A1

José Sánchez i César Martínez, 30/1/11

70

Aproximació: Pel Camí de l' Arrel arribem fins a un petit replà just a la vertical de la Paret de Diables, un corriol permetent us farà travessar el bosc fins a la base de la paret. Flanquegem a l' esquerra fins a la canal-xemenia que separa el Puro de la paret principal. Localitzeu la línia de parabolts en la placa a l' esquerra de la canal.

1a part, ascensió al "Puro":

- L1: Atraqueu la línia de parabolts en lliure o artificial (segons el nivell) fins que pugueu entrar a la canal. Munteu una reunió a la canal sobre bons ancoratges.
L2: Ascendiu per la xemeneia, entre els blocs encastats. Amb motxilla, l' ascensió pot esdevenir penosa!
L3: Un altre curtram de xemeneia us farà arribar a una gran cova-llaixa.
L4: EXTREMEU LES PRECAUCIONS! Sortiu de la lleixa per la placa vertical amb bona pressa, però bruta, fins a un sostre. Progresseu en bavaresa invertida fins al final del sostre i continueu en diedre bavaresa per una zona molt polida i rellososa però fàcil d' assegurar amb friends (prudència) que ens portarà fins al collet del Puro.

2a part, pas de la barrera de sostres

- L5: Unes bavareses i un petit emportament (algun friend útil) us portarà fins a una petita lleixa d' on sortireu en artificial fàcil sobre parabolts, fins a la reunió.
L6: Sortiu a la dreta, amb alguns passos en lliure aïllats, i progresseu en artificial sobre parabolts fins a un petit tram d' A1 on hauréu de col·locar algun encastador. Llarg molt aeri i estètic.

L7: Possiblement el llarg, clau de la via. Una combinació de lliure i artificial, bàsicament ben equipat, però amb algun pas "precar", us farà superar el gran diedre fins al sostre que cal flanquejar a la dreta fins a la fissura que us portarà a una incòmoda reunió (ben equipada) on agraiureu haver portat la *guindola*. Algun cordino o cable, us seran útils.

3a part, plaques de sortida.

L8: Escalada molt ben equipada (parabolts), bàsicament lliure amb algun pas d' A0 (possible reunió a mitja tirada). A 10 m de la reunió caldrà que feu una sortida (a la dreta) en mica exposada fins a un pont de roca (el pas és més fàcil del que sembla a primera vista). Meravellosa reunió penjada sobre la vertical de Diables!

L9: Progresseu en lliure (molt ben equipat) amb ajudes (A0) en els parabolts que us facilitaran el pas de les panxes d' aquesta última placa. Reunió a l' aresta somita.

L10: Progresseu per la fàcil aresta somita (desequipada) fins al cim. La millor opció és localitzar una canaleta a la roca on podreu col·locar alguna peça si us és necessari.

D e s c e n s :

Desgrimeu en direcció sud fins a un collet i gireu a la dreta (oest). Descendiu una placa rocosa (atenció) i arribem vial a l' inici de la Canal dels Avellaners (nord) entre les parets de Diables i Patriarques. La canal, rellososa i incòmoda, us deixarà altra vegada al Camí de l' Arrel.

Materia: Estreps, 15 exprés, friends variats i joc de tascons de cable. Algun cordino o cable útil.

Època aconsellable: De primavera a tardor (paret freda)
Horari: Ens caldrà preveure una jornada completa. No oblidem el frontal!

VIA 2 - MONTSERRAT, LA PASTERETA (sector del CLOT DE LA MÓNICA)

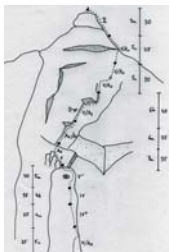
Via dels Amics o Aresta Brucs (S), 100 m, IV+ Tonyo, E. Fabra i Damián, 1980

Aproximació: Accés amb cotxe: des de Collbató aneu a la Vinya Nova i seguïu la pista a la dreta uns 1200 m fins a trobar un camí a l' esquerra amb marques blaves. Més endavant hi ha lloc per aparcar, però la pista està en pitjors condicions. Per a més detalls, consulteu el mapa de l' Alpina de Montserrat.

A peu (uns 20 minuts): seguïu les marques blaves que puja primer per la vall i després pel flor per un camí marcat. Quan el camí tomba a l' esquerra, continueu a la dreta deixant les marques blaves, per un camí molt fressat, seguint la direcció més lògica cap a la Pastereta, que veureu a sobre, a la vostra dreta. Un cop a sota la cara O de la Pastereta, aneu seguint el camí que passa al peu de les diferents vies fins a l' inici de l' aresta S.

La via es pot començar a peu de camí, entre dos blocs fins a trobar un arbre al peu de l' aresta. El més freqüent és

vorejar aquests blocs i començar just a la dreta de l'aresta, fins a trobar una corda fixa o cadena, des d'on caldrà grimpar uns metres i fer un petit i senzill flanqueig a l'esquerra (hi ha un parabol per assegurar-s'hi) fins a arribar a l'esmentat arbre al peu de l'aresta.

Descripció de la via:

Des de la base de l'aresta, L1: 30m, IV+; L2: 40 m, IV. El tram des del peu del camí a l'inici del L1 té uns 40 m.

En tots dos llargs, cal seguir la línia de l'aresta, equipada amb parabolts (encara amb traces de la pintura blava del seu reequipament com a via blava).

Al darrer parabol abans de la R2, la via coincideix amb la Funció Clorofíl·lica (que puja per la paret O).

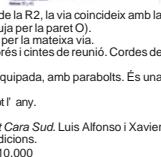
Descens: En tres ràpels per la mateixa via.

Material: 5 o 6 cintes exprés i cintes de reunió. Cordes de 50 m.

Equipament: Molt ben equipada, amb parabolts. És una via blava.

Època aconsellable: Tot l'any.

Bibliografia: *Montserrat Cara Sud*. Luis Alfonso i Xavier Buró. Ed. Supertrack Edicions. Mapa Editorial Alpina. 1:10.000

MIRANDA DE CAN JORBA

Via Sol Solet 150 MTS IV+
Equipaments parabolts
Llarges 25,25,30,30,35,5

Bonica via d'escalada a la qual s'arriba pel mateix camí que al Joc de l'oca. Bona roca, preses petites però abundants, ben equipada, els parabolts es veuen d'un a l'altre, excepte en la tercera tirada que sempre hem d'anar per la placa i no anar a buscar un balconet que es veu a l'esquerra amb una savina.

La via és mantinguda fins al penúltim llarg, les reunions són amples i sempre ben equipades amb tres parabolts.

Descens: situats a l'última reunió, cal flanquejar cinc metres a la dreta, fins a arribar a l'última reunió de la via Escabroni d'Escapullini, consta de tres ràpels, el primer és el més compromès, perquè té un tram aeri, els altres són normals coincidint amb les reunions de la via abans esmentada.

Sergi Díez

MATAGALLS - MONTSERRAT

JA HA COMENÇAT L'ANY 35 DE LA Mm

Cadascú té el seu calendari particular, oi? Doncs nosaltres, els apassionats i apassionades de la Mm, en tenim un de ben especial, que comença la primera setmana de febrer i s'acaba ben entrat el setembre.

La inesgotable creativitat de les nostres dissenyadores ens va convidar a celebrar aquesta particularitat, latent però fins aleshores no declarada, i vam estar festejant plegats el cap d'any de la Mm '06. No va faltar el cava i les dotze campanades, així sí, canviant els raïms per les 12 lliques de *Donuts* (que no cal pelar-los ni treure'n els pinsyols... i ja són tot un clàssic de la Mm...).

Com és costum amb els 12 raïms, jo vaig aprofitar per demanar el meu desig personal (ei, per si de cas! No cal perdre oportunitats...). Segurament no vaig ser l'única. I segurament va ser un pensament repetit dins aquelles quatre parets... Empassant-me al 12è tros de *Donut* (mmmmm), vaig desitjar-nos molta Mm, que aquell ambient festiu no s'esgotés mai i que cada any fòssim capaços de fer-ho una mica millor.

I ja ens hem posat per feina, que no val a badar.

El darrer 6 de febrer vam començar amb les reunions setmanals per la Mm '07, la XXVIII edició de la nostra Travessa. Com sempre, carregats de noves idees i amb ganes d'introduir canvis importants; amb l'orgull avaluat per l'èxit de la Mm, però sempre amb l'ulí crític... La nostra il·lusió és fer-ho cada any millor, tant pels que ho veuen des de fora com pels que hi estem ben involucrats.

Si teniu ganes de participar amb nosaltres... endavant, hi esteu convidats!! L'organització de la Mm és un projecte complex i interessant, i molt gratificant. Si esteu interessats a col·laborar en l'organització de la Mm, segur que serà fàcil trobar una tasca que s'ajusti a les preferències i disponibilitats temporals de cadascú.

En el taulell d'anuncis del CEG trobareu un calendari de les reunions que hi ha planificades, on figuren els temes a tractar de manera particular, allò que, en tancar la Mm '06, vam detectar que calia canviar o modificar. Però en aquesta planificació no hi és tot, a part hi ha les tasques habituals d'organització contínua de la Mm.

Així que us convidem a fer Mm!! Si us identifiqueu amb una activitat emblemàtica com és la Mm i voleu estar dins la comissió, o fer alguna tasca més puntual, només cal que us passeu per la sala de reunió de la planta baixa qualsevol dimarts, a partir de les 8 del vespre, i demaneu per mi o per qualsevol altre membre de la comissió Mm.

Pilar López

G I E

8è CURS D'INICIACIÓ A L'ESPELEOLOGIA

Un any més el GIE, la secció d' espeleologia del Club Excursionista de Gràcia va dur a terme el seu VIII curs d' iniciació a l' espeleologia durant els mesos d' octubre i novembre de 2006. Aquest curs té forma

part de l' activitat formativa que la secció porta a terme des de ja fa temps, una activitat que es veu emparada per l' Escola de Muntanya del Gràcia i l' Escola Catalana de la Federació Catalana d' Espeleologia. Aquest curs té està orientat a donar a conèixer les tècniques necessàries per a l' exploració de cavitats subterrànies, escenari apassionant on es desenvolupa aquesta activitat, meitat ciència, meitat esport i que consta de tot un conjunt de sessions teòriques i unes sortides pràctiques. Hem de dir que el curs té principalment d' espeleologia vertical, és a dir, que s' hi ensenyen les tècniques necessàries per a l' exploració de cavitats verticals, els coneguts amb el nom d' avencs aquí a Catalunya. Són els que es davallen mitjançant pous verticals i que ja necessiten del domini d' unes tècniques específiques. El curs es desenvolupa seguint les instruccions de l' Escola Catalana d' Espeleologia tant pel que fa al contingut de les sessions teòriques com el de les pràctiques. D' aquesta manera, no sols ens assegurem que els cursos d' iniciació que impartim siguin complets i es desenvolupin d' una manera prou segura, sinó que un cop acabat i amb la corresponent memòria presentada dels resultats, rebem l' homologació final de la Federació Catalana d' Espeleologia, fet que li dona al curs una validesa oficial.

El curs va començar amb la benvinguda i presentació per part del Xavier Farré, president de la secció, el dimarts 17 d' octubre amb un total de 7 cursistes inscrits. També es va dur a terme la primera xerrada teòrica, la història de l' espeleologia també pel Xavier. El dijous següent va tenir lloc la de geologia i formació de cavitats a càrrec de Enric Tomàs on es va donar a conèixer tots els aspectes que intervenen en la formació de les cavitats així com els diferents tipus de formacions que podem trobar: geoforració, tipus de cavitats, etc. Posteriorment es van donar les primeres indicacions necessàries per a dur a terme la primera sortida pràctica que seria el dissabte vinent, el 21 d' octubre. Aquell dissabte, es va anar a visitar la Cueva del Molino de Aso, una cavitat horitzontal molt interessant situada a prop del Parc Natural d' Ordesa, a l' entrada del Canó d' Anísolo. Aquesta és una gran cavitat que té dues boques, la principal que impressiona pel seu gran porció d' entrada i la que està a l' altre cantó, al barranc de Viandico. Totes dues estan separades per uns 1.000 m de recorregut subterrani i permet fer la travessa d' anada i tornada. La cavitat és activa, sobretot a la segona boca, per on entra un riu i el sostre es fa molt baix, tenint la probabilitat de mullar-te una mica. Els passos una mica estrets es combinen amb la successió de grans galeries i sales, així com variades formacions que li donen una bellesa considerable. Això permet tenir una primera aproximació al món subterrani. En aquesta primera sortida, els cursistes aprenen a utilitzar per primer cop un carburador, el sistema d' il·luminació de gas acetil·lic que fem servir encara els

espeleòlegs. Donat que la cova té un desenvolupament horitzontal i una gran quantitat de concrecions, es pot també fer una introducció d' una manera agradable i sense dificultat, de tot el conjunt de formacions que ens podem trobar dins el món subterrani. En aquesta primera sortida, la gent es va anar coneixent i vam poder constatar que el grup que érem es comprenia molt bé. Un cop a fora, es va anar a visitar el Puente de San Úbez, visita obligada a cinc minuts de l' aparcament. En conjunt, tothom en va gaudir molt de tota la sortida.

Espectacular s'irolina que el GIE va muntar per a pràctiques del Curs a Can Roca.

El dimarts següent dia 24 d' octubre va tenir lloc la xerrada de material a càrrec de la Cristina Xifra on va donar a conèixer tot el necessari per a la pràctica de l' espeleologia, tant pel que fa a la roba o la il·luminació com sobretot, per a la progressió vertical, les cordes. El dijous següent es va dur a terme una de les sessions teòriques més importants, la de material i tècniques de progressió vertical a càrrec de Pere Farré. A més d' explicar als assistents totes les tècniques necessàries per a la pràctica de l' espeleologia vertical (pujar i baixar per a cordes, passos de fraccionament i nusos, etc.), va dur a terme una demostració pràctica a la paret exterior del club que dona al pati del boulder, on el Pere va fer una pujada i baixada per una corda instal·lada prèviament als ancoratges de dalit al terra. Totes aquestes tècniques es van haver de posar en pràctica el dissabte següent a les parets de Can Rocar, a Castelldefels, unes parets que ja fa temps que estan equipades per a dur a terme pràctiques d' aquest tipus i que són molt útils perquè hi trobem moltes vies amb diferents nivells de dificultat. Permeten a més, practicar les tècniques còmodament i repetidament i el més important, amb llum natural del dia i sense la preocupació de les dificultats que comporta estar pendents a més, de la il·luminació d' acetil·lic. Així vam muntar diferents vies verticals d' alçada variable, un passamà horitzontal molt tècnic i una espectacular tiroliana. Amb aquest "circuit d' aventura", els cursistes van poder practicar les tècniques de pujada i baixada, els passos de nusos, canvis de sentit en corda i la progressió per un passamà sempre sota l' ajut i supervisió d' un monitor de la secció. El temps ens va acompanyar molt i va permetre també que gaudíssim d' una jornada molt agradable.

L' endemà, el diumenge 29 d' octubre, va tenir lloc la tercera sortida pràctica que ja ens introduïa en el món de l' espeleologia vertical, els avencs. L' activitat es va dur a terme al massís del Garraf, autèntic paradís del món subterrani on es van triar els avencs El Galmat, Passant, tots dos d' una profunditat d' uns 40m que per la seva morfologia i dificultat, són molt adients per als cursos d' iniciació. Aquí es van posar en pràctica les tècniques apreses el dia anterior amb la dificultat afegida

de la foscor i la llum artificial. El primer avenc, Emili Sabater dona pas directe a una gran vertical de 28 metres en una gran sala subterrània per on entra la llum des de l' exterior oferint un espectacle subterrani molt bonic. En conjunt, la sortida va anar molt bé. Es van fer dos equips i es van explorar les cavitats en paral·lel, així ens vam poder anar més ràpid i fer dos avencs en un dia i en temps prudencial.

La setmana vinent, van tenir lloc dues sessions teòriques més, el dimarts 31 d' octubre de la topografia subterrània i cartografia a càrrec de Xavier Paris on ens va introduir en la interpretació de les topografies: els plànols de les cavitats que són totalment diferents als que fem servir sobre la superfície. El dijous següent, 2 de novembre, Cristina Xifra va dur a terme la xerrada sobre Prevenció d' accidents i altres coses, on va explicar entre d' altres coses, tot el que s' ha de tenir en compte per minvar al màxim possible el risc de tenir accidents i tots els "sistemes alternatius" que es poden fer servir si no disposem del material que portem sempre al damunt.

La propera activitat pràctica va ser el diumenge 5 de novembre a un altre avenc del Garraf, aquest cop a l' Avenc de l' Arcada Gran de +102 metres (conegut també com a Font i Sagüé), cavitat formada per dues vies, la principal que davalla per una gran vertical i la via Ramonage que després de davallats uns 50 metres, se' n va per una sala lateral. Fins aquí cal dir que totes les cavitats que havíem fet pel curset, es muntaven sempre amb dues cordes o "vies" paral·leles, que permeten davallar curseistes i monitor conjuntament, cadascú per a una. A la via Ramonage però, la part final no ho permetíem vam fer sols una via. D' aquesta manera, el monitor pot controlar i "acompanyar" en tot moment al curseista i fins i tot ajudar-lo en cas de necessitat. Aquesta era la darrera sortida pràctica on muntàvem les dues vies, sols quedava la sortida del curseist on tothom hauria de ser independent i davallar sol. Un cop més, el temps ens va acompanyar molt durant tot el dia. També va ser una jornada agradable.

El dimarts va tenir lloc la sessió teòrica de Bioespeleologia i protecció del medi subterrani a càrrec de Roger Llorens. Aquí, Roger Llorens va exposar les diferents espècies que ens podem trobar dins de les cavitats, la seva particular morfologia, etc. i al mateix temps tot el que s' ha de tenir en compte pel que fa a l' ecologia i conservació de cavitats. El dijous següent dia 9 de novembre, va tenir lloc la darrera sessió teòrica del curseist, la de planificació i logística d' una sortida pràctica. En ella, Pere Farré ens va fer una explicació i exemple pràctic de com es prepara i planifica una sortida pràctica, ja que la preparació de cordes i material necessari, demanen una logística força important, depenent de la cavitat.

Ja sols quedava la darrera sortida pràctica que marcaria el final del curseist, el cap de setmana del 12 i 13 de novembre

on vam anar al massís del Montsec a explorar les dues Gralleres, la Grallera del Boixagué de +446 m la Gran del Corralot de -167 m, dues grans cavitats que tenen la particularitat de davallar pel pou d' entrada a les sales més grans en volum i superfície respectivament de tota Catalunya. Aquell dissabte, doncs, ens dirigíem cap al Montsec on vam anar directament a la cavitat per a entrar el mateix dissabte migdia-tarda. La logística va imposar fer primer la grallera del Boixagué ja que quedava més prop del cotxe. La sorpresa va ser quan, un cop a Ager i per pista arribem al coll del Sant Alís, la pista que baixa cap a Sant Esteve de la Sarga està asfaltada, cosa que ens permet arribar al Boixagué "per carretera". Ara però, aparcar al costat, és més complicat ja que hi ha un trànsit de vehicles, motos i quads que no recorda gens a l' antiga pista. Un cop tots a punt, vam decidir d' instal·lar les dues boques, la superior que davalla uns 60 metres en ascens i la inferior que per una gran ràpel de 40 metres, arriba a tota la gran sala. Tots els curseistes van davallar per la boca superior, tot un èxit. A dins, es van fer dos grups donat el ritme diferent dels curseistes i un cop al llac que aquest any sí que dula aigua, vam iniciar la pujada. Vam sortir de nit tots els dies. A aquesta cavitat vam comprovar el pràctic que són els transceptors portàtils (*walkie talkie*), ens van permetre comunicar-nos des de punts força allunyats sense problemes. Fins i tot, vam poder comunicar des de la boca fins al lloc d' acampada situat al pla de la Puà.

Després d' un bon sopar i xerrades nocturnes, tothom es va ficar a les tendes per dormir.

L' endemà tocava llevar-se aviat ja que havíem d' anar a fer l' altra gran cavitat, la Grallera Gran del Corralot i que té una aproximació considerable. La pista del Montsec cad cop està pitjor a mesura que avances i a partir d' un punt s' ha de deixar els cotxes i continuar amb 4x4. El Nissan Terrano del Pere va treballar de valent i ens va portar moltes i tendes fins a la collada de Colobò, creuats i anar a l' altra banda per arcar. A partir d' aquí i amb tots el material, vam haver de continuar a peu uns 25 minuts fins a la boca. L' aproximació la vam fer sense entrebancs i amb la inestimable ajuda del GPS que ens va dur a la boca, difícil de trobar encara que hi hagués estat. Els transceptors portàtils (*walkie talkie*) un cop més van ser d' utilitat per comunicar-nos i ningú es perdés. Un cop arribats a la cavitat i tothom preparat, vam iniciar la instal·lació de. Es va decidir per l' hora que era, de no fer cap via, sols davallar fins al final de la sala i tornar a sortir. Es van instal·lar dues vies i així vam poder anar més ràpid. Tot i que sols vam visitar la sala, la sensació d' immensitat, amb un sostre que arriba als 90 metres d' alçada, va omplir de bon grat l' esperit de la visita. Un cop tots a fora, vam recollir i tornar cap al cotxe del Pere. S' ha de dir que aquesta no és una maniobra senzilla, el vehicle s' apareca en un lloc pla on no tens referències i en cas de boira o foscor, pot ser molt i molt complicat trobar-lo de tornada. Per aquest motiu, havíem fixat la seva posició amb el GPS. Aquí la natura ens va oferir un espectacle impressionant, amb uns postes de sol realment espectaculars.

Ja sols quedava doncs, la cloenda del curseist amb l' examen teòric final i el comiat que va tenir lloc el 16 de novembre. Tothom es va prendre molt seriosament l' examen i va ser tot un èxit, van haver notes molt altíssimes. Tothom va ser apte. Hem de dir que en general el curseist va ser tot un èxit i l' ambient va ser sempre molt cordial. Esperem sigui així de cara als altres curseistes.

Xavier Paris

(Fotografies a les contraportades)

ACAMPADA

SORTIDA AL GARRAF

El dia 28 de gener vam fer una sortida al Garraf, fent un itinerari lineal amb inici a Bruguers i final a Begues, amb visita a l'ermita de Bruguers i el Castell d'Eramprunyà.

Durant el recorregut vam poder observar els diferents paisatges del Garraf: al Garraf blanc, amb roca calcària i maquia de garric i margalló; el negre, amb esquistos i pissarres i amb pi blanc i alzina; i entremig dels dos, el roig, amb gresos silícics a les cingleres, rocalls i amb molta sorra i bruc, arboç i romani.

El margalló és l'única palmera autòctona d'Europa, i el Garraf és l'indret on la trobem més al nord. És una espècie protegida. Les seves fulles, molt dures, es fan servir per fer cordes, escombres i objectes de cistelleria. Als peciols, hi té punxes per protegir el brot central, comestible.

Margalló

Ermita de Bruguers

Ens vam trobar a l'Ermita de Bruguers. Construïda per Ferrer de Sant Martí al segle XIII, com a Santa Magdalena de Sitjar, amb modificacions posteriors (a la nau i a la façana). Fet de pedra rogenga, característic de la zona. Al portal i a la clau de volta del cor, s'hi pot veure l'escut de la família March, que en foren propietaris. L'església consta d'una nau, amb absis semicircular (encara romànic) coberta amb volta de canó apuntada, i capelles laterals.

Des de l'ermita, vam prendre el GR-92, i vam entrar en el Parc Natural del Garraf. De seguida, a l'esquerra es pot veure l'arc natural de Bruguers, roca foradada pels agents erosius meteorològics. El camí està envoltat d'abundant vegetació, i gresos i conglomrats vermells. Ofereix excel·lents panoràmiques sobre la plana del delta del Llobregat.

Arc de bruguers

En poca estona arribarem al Castell d'Eramprunyà, centre de la baronia del mateix nom, edificat en un penya-segat, abans del 957 (es trobà documentació d'aquest any). La seva situació estratègica el permetia dominar el mar i les

vies de comunicació de Barcelona cap al sud, i controlar i defensar les seves terres: les actuals Castelldefels, Viladecans, Begues, Sant Climent i Gavà, i afavorir l'ocupació d'un territori fronterer entre territoris cristians i sarraïns.

Fins al 1323, la baronia estava sota la jurisdicció dels Comtes de Barcelona. Aleshores, el rei Jaume I la vengué al seu tresorer Pere March; la família March reunificà propietats, i construí una doble muralla l'any 1375. Després, la baronia anà canviant de mans, per vendes, donacions, matrimonis i herències, fins que el banquer Manuel Girona i Agrañel la comprà el 1837; Manuel Girona inicià un procés de recuperació dels drets de propietat.

Castell d'Eramprunyà

Les Agulles des del Castell de l'Eramprunyà. Fotografia de Joaquim Chaparro

Al Arxú Nacional de Catalunya hi trobem el fons patrimonial familiar de la Baronia d'Eramprunyà, de 1587 a 1930. Està integrat per la documentació dels barons d'Eramprunyà i còpies de documents a partir del 1010, i per la documentació produïda per Manuel Girona (1897 a 1930), de consulta lliure, i consultable des de Internet des de maig del 2006.

El castell està construït amb la pedra rogenga de la zona, i està parcialment enderrocada. Envoltat d'una muralla, consta de dos recintes: el recinte jussà, amb la capella romànica del castell (Sant Miquel d'Eramprunyà) una cisterna i tombes antropomorfes; i el recinte sobirà, al qual s'accedeix per una passarel·la de fusta que substitueix l'antic pont de pedra.

Després de la visita del castell, el GR-92, cap a l'oest, ens conduí, després de vorejar el Turó de la Desfeta, cap a l'àmplia Collada de la Clota, al nord de les Agulles. La Collada de la Clota constitueix una cruïlla múltiple de camins i pistes, on comença el GR-92.3, en direcció a Begues; es dirigeix cap al Puig de la Mota i Olerdola, tot resseguint la part nord del massís del Garraf.

Collada de la Clota

Seguint encara el GR-92, pujarem cap a les Agulles, per un corral entremig del bosc. En el camí, perfumat per les plantes aromàtiques, trobarem les restes d'un forn de calç i antics marges mig destruïts. Des del cim de les Agulles es pot contemplar una sorprenent àmplia panoràmica circular.

MATAGALLS - MONTSERRAT

EN LA MORT D'EN JOAN PASCUAL

No volem estar tristos perquè ell no era un home trist, sinó tot al contrari, però ens costa d'aconseguir-ho.

Ens dol la seva mort perquè hem perdut un amic, però també ens dol per un punt d'egoisme col·lectiu: la Comissió M-M perd un dels seus membres més eficients a qui serà difícil de reemplaçar.

Han estat molts anys de treballar junts, d'innombrables reunions setmanals:

- Joan, ens falten reglaments.
- Joan, busca un paper per als fulls de ruta que no s'estoviam amb la pluja.
- Joan, no t'oblidis dels tiquets de l'autocar.
- Joan, ...

I què direm del control de la Rovireta?

Fa anys, quan els controls d'actualament encara no tenien generadors, la Rovireta ja era un esclat de llum.

Abans que els controls de pas disposessin de tendals, la Rovireta ja era com un envelat de festa major.

I així, podríem continuar.

Cal recordar, però, que en Joan tenia una col·laboradora important. A ella li diem ara: Vicky, coratge! i esperem que continuis amb nosaltres.

COMISSIÓ MATAGALLS - MONTSERRAT

L'últim tram, ara ja en direcció a Begues, ens dugué entre camps, amb la presència d'un antic pou i les runes d'una masia. Després de dinar encara ens vam apropar a l'Hipica de Begues, on les criatures van fer un passeig amb poni.

La propera sortida serà l'11 de març, a Montserrat.

Recordeu que, qui estigui interessat, des de Setmana Santa ja es pot anar al Càmping Solmar de Blanes.

Us convoquem a l'Assemblea de la Secció d'Acampada, que tindrà lloc el proper dia 11 de març de 2007, a les 20,30 hores.

Xavier Misas

ENTRAVESA CAP A AYOUS

Descens sota el coll de Benou

Refugi #Ayous 1982m

Pic de Casterau 2227m

Darrers metres Pic de Casterau 2227m

Aviat el vídeo a youtube.com!

GR -92 ETAPA ROSES – EL CORTALET

Fotografia d'Orca Carbo

PIC DE CORONES (PER VALLHIBERNA)

Preparatiu

ALPS D'URI I GRAUBÜNDEN

Cap al Pic Badus

Un hi-kai

El grup

Llac

Adherit a:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'entitats Excursionistes del Barcelonès
Grup Alta Muntanya Espanyol

Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning
Representant a Catalunya del Càmping Club de França

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia

DIRECTOR: Guillem Martin i Brasó

CORRECCIÓ a carrec de:

UNIÓ DE FEDERACIONS
ESPORTIVES DE CATALUNYA

IMPRESSIÓ: Litografia Ochoa, S.L.

Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals

a/e: cegracia@cegracia.cat
web: http://www.cegracia.cat

Dip. legal: B.9720-1961

Imprés en paper ecològic